ԱՌԱԿՔ

ՊԵՏԻԿԻՆ ԿՈՐՈՒՍԱԾ ՈՐՈՋՆ

Տէր-Տէր մի կար, մարդ Աստուծոյ յիրաւի.
Մեծ պատուոյ տէր, բոլոր գեղին սիրելի.
Գարնան օր մի, մօտ ի քաղքէն
Տուն դառնալով՝ իրիկուան դէմ. —
Տէր-ողորմեայն 'ի ձեռին,
Եւ ժամագիրքն 'ի յանթին. —
Աչքին զարկաւ, գեղին մօտիկ,
Որ խաշնարած փոքրիկ Պետիկ՝
Գիրկը Գառնուկ մի առած. —
« Անմեղ Գառնուկ, սաս, ո՛ր մայրըդ գընաց »,
Կ'ասէր, Գառնիկը շոյելով.
Կաթիլ կաթիլ աչքէն արցունք թափելով.
« Ըզքեզ թողուց որբ, անմարիկ.
« Ինքըն եղաւ սեւ արեւիկ...
« Ո՜վ իմ Որոջ սիրական,
« Ձե՛ռ լսէր իմ լալիս ձայն...
« Խեա անատակին մութ անկիւն,
« Դուն կեր եղար չար գայլուն »։
Կանգ առած բարի Տէր - Տէր,
Լըսեց նորա գանգատանքը.
Ու մօտենալով,
Հայրենի ձայնով. —
« Պետիկ, տըղաս,
« Ինչո՞ւ կու լաս »,
Ասաց. — « Տէր-Հայր, ինչպէս չը լամ »,
Հեկեկալով կըրկնեց տըղան.
« Պառաւեց Որոջըս չար գաղան.
« Ի՞նչ երեսով ես տուն դառնամ »։

Տէր-Տէրն ասաց, — « Եթէ որ դուն,
« Երթայիր տուն,
« Ու մարիկդ հօն չը գըտնէիր,
« Ի՞նչ կ'անէիր »։
« Ձայնըս ձըգած կը կանչէի »։ —
« Ձայնդ առնըլով քու մարիկ,
« Անշուշտ կու գար քեզ մօտիկ »։ —
« Տէր-Հայր, ես շատ կանչեցի,
« Չի լըսեց Որոջս ինձի » —։
« Այն չէ, տըղաս. թո՛ղ որ Գառնիկըդ մայէ.
« Մօր ականջին՝ իւր տըղուն ձայն անուշ է »։
Դէպ 'ի ծերն՝ Պետիկ կուշտ կուշտ
Նայեցաւ. այլ հասկըցաւ միտքը շատ չուսաւ։
Գըրկեց Գառնուկն կոխեց սըրտին,
Խեղճը ցաւէն մայեց ուժգին.
Եւ քանի որ նա կը սեղմէր,
Մէ՜ հէ՜, մէ՜ հէ՜ Գառն կը մայէր...
Նոյն՝ հեռուն ծառոց տակէն
Շըչընկոց մի լըսուեցաւ,
Ցեառ Որոջն արտորալէն
Գառնուկին եկաւ հասաւ։
Թողուց Պետիկ գըրկէն Գառնիկ,
Որ մօր քովէն տոտիկ տոտիկ,
Մ'երթ ծըծելով կաթն անուշիկ,
Մ'իւս ոչխարայ խառնըւելով,
Ամէնք այլ շէն ու գոհ սըրտով.
Դարձան իրենց խաղաղ տունիկ.

digitised by A.R.A.R.@

ՇՈՒՇԱՆ ՀՈՎՏԱՑ

– « Պարկեշտ Շուշանիկ,
« Մեր հովիտներուն,
« Հերկած դաշտերուն,
« Կապուտակ ծաղիկ.
– « Ի՞նչ փափկութիւն ». –
« Այգ անուշիկ հոտդ,
« Որ ունիս 'ի ծոցդ,
« Ուստի՞ց առիր զան »։
– « Օրիորդըն Թագուկ,
« Ա՛յն որ տատուտ,
« Քաղէց քաղցրահոտ
« Զանազան ծաղկունք.
« Յասմիկ եւ Մեխակ,
« Վարդ եւ Մանուշակ,
« Կապեց մի փընջիկ
« Զիս նոցա քովիկ։
« Հոտաւէտ ծաղկունք,
« Իրենց քաղցր բուրմունք
« Տըպաւորեցին
« Իմին բաժակին ».

Սիրասուն աղջա՛ք,
Ձեզի օրինակ
Հովտացըս Շուշան,
Ընկեր բարեկամ
Ընտրեցէք ձեզի
Միշտ առաքինի։

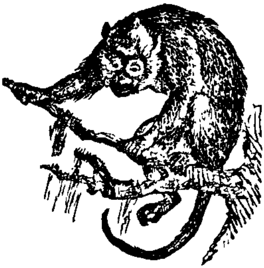

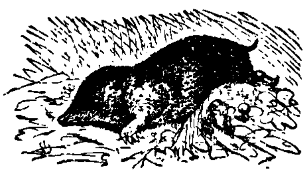

ԿԱՊԻԿ, ԷՇ ԵՒ ԽԼՈՒՐԴ

Իրենց անվերջ գանգատներով,
Անկուշտ, անյագ բաղձանքներով,
Ձանձրացուցին Էշն ու Կապիկ,
Ոչ թէ միայն զերկնաւոր Դիք,
Այլ երկրաւոր եւ կենդանիք։
– « Ա՛խ, ի՛նչ կ'ըլլար, կ'ասէր Էշ,
« Թէ զոյգ մ'եղջիւր եղին ալես,
« Ոչենայի Ճակատիս »։

Իսկ Կապիկն թէ՝ « Վա՜յ կըրիս,
« Զունիմ յետս մի փոքրիկ
« Պարկեշտաձեւ դըմակիկ »։
Երկրիս խորէն գայս լըսելով,
Խըլուրդն՝ տըքալ ցաւած սըրտով.
–« Ապերախտնե՛ր, հերիք եղաւ գանգըտուիք,
« Փառք տըւէք որ՝ գուք երկուքդ այլ աչք
[ունիք »։ –

digitised by A.R.A.R.@